

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

NUMMER 1 2004 33/102

TIDNING FÖR SNÄTTRINGE SK:S ORIENTERARE

SNÄTTRINGE SKUBBAREN

Innehåll

- sid 3 Ledaren
- sid 4 Höstavlutning – Tok-OL
- sid 6 Årets ungdom
- sid 7 Jag en Skubbaren
- sid 8 Bakom 25-mannas kulisser
- sid 9 Eric Westerberg
- sid 10 Krogrännet
- sid 13 Inomhus-OL
- sid 16 Hello! Where are you from?
- sid 18 Höst-Öst 2003
- sid 22 Tjej- och damsatsning
- sid 24 Halikko Viesti 2003
- sid 26 MÅSEN
- sid 28 10-Milaläget
- sid 31 Har ni hört...

Redaktion *SNÄTTRINGE-Skubbaren*

Nadja Dahlström, nadja_d@hotmail.com

Sofia Persson, sofia.persson@telia.com

Erik Paulsson, ol_erik87@hotmail.com

Kristin Morén, kristin@eo.se

Leif Andersson

leif.andersson@programbyggarna.se

Fram sidan

TokOL, Sanna går i mål.

Internet

<http://www.snattringesk.a.se>

Detta nummer sponsras av EO Print

Övriga sponsorer är: Deverot Fastighetsbyrå, Snättringekiosken, Stuvsta Rör, Tomtberga Fastigheter

Innehållet i denna tidskrift utgör inte i något avseende Snättringe SKs officiella ståndpunkt eller åsikt.

Ny säsong

Vårens teknik- och torsdagsträningar med ungdomar har startat. Nybörjarkurs för vuxna har dragit i gång igen. Det är härligt att se alla vid klubbstugan. Många har tränat för fullt hela vintern och kommer väl förberedda med god kondition.

Det har också varit en del kavlar som är bra förberedelser inför 10-mila. Man hinner testa olika sträckor i laget och känna efter om man kan och vill ta startsträckan eller sista sträckan. Och i år ska det bli både herr- och damlag till Jukola och Venlakaveln. Det är kul när vi har juniorer som är sugna på att springa. Hoppas det blir en fortsättning. Det är härligt att komma till tävlingar där man träffar massor av klubbkompisar. Och ju fler vi blir ju roligare blir det. Marlene skriver om Halikko, ”resan där Snättringe är Stockholms största klubb”. I flera år har vi haft en egen gata på O-ringen.

För mig som började sent med orientering är det sociala viktigare än de personliga resultaten även om önskan att bli bättre och bättre finns. Jag inbillar mig att för en som är ung och duktig är det lättare att orka även i motgångar om det finns många aktiva som kan stötta, ge råd och tröst. Och visst orkar man satsa mer om man dessutom har kul tillsammans? För att få fram duktiga behövs många. Nu ser jag fram emot en säsong där jag får träffa riktigt många klubbkompisar som dessutom vill skriva om sina aktiviteter. Och att vi får göra de tävlingar vi drömmer om utan bommar. /Kristin

Nästa manusstopp 30 juli

Nya utmaningar!

Som ordförande förväntas man skriva ledaren i Skubbaren.

Som nyvald ordförande kanske det är på sin plats med en kort presentation för er som inte känner mej så väl.

Jag är 47 år och brukar räkna mej som "fossil" i klubben d.v.s. varit med sedan urminnes tider. Jag började orientera 1969 och på den vägen är det. Har sprungit närmare 1000 tävlingar med varierande framgång. Uppdrag i klubben har bl.a. varit banläggare, tävlingsledare och jobbat i styrelsen, tränings, ungdoms och tävlingskommittén.

Klubben och orienteringen har alltid betytt mycket för mej. Var står vi, hur ser då framtiden ut för SSK och vad är viktigt att jobba med? Det är saker jag ofta funderar över.

Jag tycker vi under en lång tidsperiod bekräftar vår ställning som en klubb med bredd. Vi är kända för att ha duktiga gubbar, bra ungdomsverksamhet med många yngre tävlande, men utan att lyckas få den riktiga toppeliten. Vi är också en duktig och pålitlig tävlingsarrangör. Det är väl inte så illa och något vi ska vara stolta över. Våra kommittéer sköter den löpande verksamheten på ett bra sätt. Grunden tror jag är att vi har roligt ihop och har bra verksamhet som lockar till deltagande. Många på träningar och tävlingar är viktigt för klubbbandan.

Inom styrelsen har vi pratat en del om några viktiga områden som vi tror vi kan förbättra oss på. Några delar berör kommittéernas normala arbeten men också några helt fristående projekt. Tanken är att

vi ska starta upp dessa under året men inte slutföra allt.

1. Klubb-sociala aktiviteter.

Här kan vi nog förbättra oss ytterligare genom att hålla en hög standard på våra planerade aktiviteter och komma med lite nya tag. Där ibland en årsfest i höst, ungdomsdisco och ett skidläger. Övriga aktiviteter vid några träningar och en stugdag med någon aktivitet.

2. Ledarutveckling.

Genom utbildning ge klubbens ledare ökad kompetens där det behövs. Vi behöver också säkerställa kompetensen inom tävlingsarrangemangsområdet så vi även framöver har funktionärer till viktiga funktioner. Där har vi planer på ett faddersystem som startas på Höstlunken i år.

3. OL- teknisk utbildning av klubbmedlemmar.

Ge medlemmarna bra möjlighet att bli bättre orienterare genom bra teknikträningar, ordna kartpromenader och köra studiecirkel under vinteråret. Dessutom genomföra nybörjarkurser för vuxna och ungdomar. Jag kommer löpande återkomma och berätta vad vi gjort.

I skrivandes stund nalkas våren med snöfria marker och 10-mila om endast några veckor. Glädjande är aktiviteterna på topp, eller vad säjs om 40 SSK'are på teknikträningen nu senast. Det bådär gott för framtiden.

/Göran

Höstavslutning med Tok-OL

av Leif Andersson

Först ut på höstavslutningen var, som sedvanligt, Tok-OL. Årets banläggare var undertecknad som gladeligen emottog frikostigt med mutor innan start. Godis, mjölk(!) och lite annat smått och gott. Och mera godis. Och mera godis. Lisa och Per Johansson vann i mängden mutor och i antal mutförsök. Pippi (Agneta för den som inte kände igen henne) ska ha en extra eloge för en liten mutväska med diverse bra att ha saker.

Sedan var det ju dags för start. Vissa regler, såsom att om man stämplade med bokstaven T var man tvungen att ta en extrakontroll (ehuru Tok-OL ännu inte blivit digital. Läs:

varken SportIdent eller Rengly (Emit) har inkommit med några mutor). Gemensam start, är ju poppis nu för tiden inom modern-OL, och man fick rycka en karta i startlådan. Lars var snabbast fram men fick

Starten där snabbast fick en blindkarta.

Anna Tiderman och Jenny Dahlström.

tyvärr vända om eftersom han fått en av de blindkartor banläggaren placerat dit på ren dj-vulskap.

Av någon outgrundlig anledning var kartan spegelvänd och man fick se ett antal löpare i skogen som försökte läsa kartan vänd bakåfram och riktat mot himlen för att få bästa möjliga ljus. En liten sjö fanns också med, en sjö som bara kartritaren såg, övriga

såg bara berg och skog och kanske ett eller annat rådjur. Trots dessa smärre problem så gick det riktigt fort i skogen för vissa. Lite långsammare för andra, men vissa var ju också lite olämpligt klädda för detta med en orienteringstävling. Först i mål var Sanna Morén som effektivt kämpade ned Anna T och Jenny i en formidabel spurt. Sist i mål var xxxxx som mutat undertecknad för att slippa se sitt namn i tryck.

Det är ju skönt att det fick så många bra kockar nu för tiden, man blir ju hungrig efter en skogstur. Annat var det på Höstavlutningen för några år sedan då Leif och Bosse A placerats i köket. Men nu var det Morén-Mårts som bjöd på en välsmakad lunch.

Lotteri är ju också standard på en avslutning och fina korgar med osedvanlig lyx var förstapris. Priser var det sedan också för KM och Natt Sprint Cup. Men innan dess hade Micke Nilsson fått pris för årets ungdom.

Sedan gav sig alla lyckliga hemåt och tänkte att nästa år ska jag vinna något. En del satsar på KM, andra på att bli årets ungdom medan stora flertalet får nöja sig att försöka med att fullfölja nästa år Tok-OL. Undra vad man ska klä ut sig till då?

alias Agneta Holgersson, Per Johansson, Mats Morén och Stefan Bjursäter.

Årets Ungdom – Micke

I år valdes Micke Nilsson till årets ungdom. Motiveringen löd: Han har i år fått vara frisk och har lyckats med att kombinera den enastående löpstyrkan med orienteringen.

Micke har redan varit ”Jag en Skubbare” vid ett tidigare tillfälle men här kommer en till intervju.

Namn: Micke Nilsson

Ålder: 15 i sommar

Familj: Jonny, Ylva, Patrik och Martin.

Utbildning: Grundskolan håller jag på med.

Uppdrag i klubben: Inget speciellt.

Varför började du orientera? För att bli bäst (och för att pappa och mamma orienterade).

Målsättning: I år USM, sen satsa vidare!

Hur ofta tränar du? 2–3 gånger i veckan + tävlingar så klart.

Största framgång: Mina tre dm-guld 2002 (sprint, natt, kavle).

Största besvikelse: Felstämpling på 5-dagars de två senaste åren.

Övriga intressen: Bandy! Lite fotboll.

Senaste lästa bok: ”Kim Novak badade aldrig i Genesarets sjö”, rätt tråkig.

Vad åt du senast till frukost? Havregrynsgröt (med mjölk och sylt), juice, oboy och mackor.

Beskriv dig själv: Uthållig, stark, snäll, duktig!...nästan 180 cm lång, brunt (brunnrött) hår.

För snabb för automatskärapa!

JAG EN SKUBBARE

Namn: Ylva Nilsson

Ålder: 42 år

Familj: Jonny H 45, Micke H16, Patrik H14 och Martin H 10

Utbildning: Gymn: 2-årig soc., förskolelärlinjen, diverse textila komvuxutb, 1 år ekonom. på Schartau, mm.

Arbete: Förskolelärare

Uppdrag i klubben: Inga särskilda,

Varför började du orientera? Mina storebröder och min pappa orienterade.

Målsättning: Kunna slå mina närmsta konkurrenter i klassen D40 (Agneta, Åsa, Fia m.fl.)

Hur ofta tränar du? Löpning och orientering alltför sällan, gympa, dans, skidor vid snö, promenad 1–2 ggr i veckan.

Största framgång: På senare år: bästa dam från SSK, OKS, på korten på Gotland i höstas + tog mej runt den långa banan på söndagen.

Största besvikelse: När jag försökte arrangera en cabaré i Södertörns startår. Det började engagerat och bra men slutade med ingenting.

Övriga intressen: Skidåkning, plocka bär, läsa, gympa-dans.

Har du kabel-TV? Nej, men man har visst köpt en boxer..

Senast lästa bok: ”Så går en dag från vart liv och kommer aldrig åter” av Jonas Gardell.

Beskriv din tandborste? Genomskinlig och rosa

Vad äter du till frukost? Fil med färsk frukt och musli, mackor, vattenchoklad, grapefruktjuice.

Beskriv dig själv: Lång, päronformad, brunögad, kreativ, entusiastisk tidsoptimist.

Vad tycker du om SNÄTTRINGE-Skubbaren? Mycket bra, proffsigt både text och bild/layout.

Bakom 25-mannas kulisser

Klart för start

Så var det dags för 25-manna igen. Tävligen där alla medlemmar är lika viktiga för klubben. Deltagarna har lämnat parkeringen och närmar sig TC med fällor, måltribun och växelhage m m. En nybyggd idrottsplats ligger där klar att användas. De senaste 2 veckorna har här varit en enda stor byggarbetsplats. Arrangörerna har arbetat i två år med förberedelser inför tävligen.

Här är några episoder från två SSK-arrangemang.

Visättra 1992

Vi ville använda terrängen söder om Visättrafältet. Det gällde bara att få tillstånd att vara där. Den kommunalt ägda marken var det inga problem med, men ägarna till Stensättraskogen ville inte släppa till sin mark. Till slut fick vi loss en del av ägorna. Som tack hjälpte jag senare familjen med att hitta några gränsrösen. Detta var första gången vi körde 4-parallelliga sträckor på ett 25-manna.

Omfattande externt stöd

Kommunledningen beslöt i ett tidigt skede att stödja tävligen med uppmaning till olika förvaltningar att ställa personal och utrustning till vart förfogande. Resultatet blev bl a en ny vägbank till TC, kulvertar över ett brett dike och skogen på växlingsytan avverkades.

Skanska ställde också upp och sponsrade med t ex byggmaterial Hüge-Visättra ställde

upp med folk och maskiner under hela uppbyggnadstiden och vid nedmontering av TC. Ett färskt avtal som godkändes av armén gav oss mycket militärt stöd. De lånade bl a ut stora tält till expedition, press och marka.

Arrangemanget blev lyckat tack vare ett stort engagemang från medlemmarnas sida i Snättringe och Södertörn. Tävligen är inte klar i och med att sista lag gått i mål och deltagarna lämnat TC. Det väntar alltid ett tufft rivnings- och avvecklingsarbete de närmaste dagarna efter tävligen.

Kungens Kurva – Gömmarområdet 1996

Återigen var det dags för SSK och OK Södertörn att ta på sig huvudansvaret för 25-manna. Gömmarområdet, som helt ägs av Huddinge kommun bedömdes som ett utmärkt tävlingsområde. I teorin, men det skulle bli en massa turer innan vi fick tillgång till markerna.

Tvärstopp 1994

Efter kontakt med kommunens fastighetschef och jaktledaren fick vi klartecken av kommunledningen att använda Gömmarområdet.

1995

Stora problem uppstår. Gömmarskogen är föreslagen att bli naturskyddsområde och

kommunekologerna kräver stopp för tävlingsplanerna. Huddinge partiet kräver att chefen på fastighetskontoret ska avstyra arrangemanget.

Några dagar senare meddelar miljökontoret att man inte ska stoppa tävlingen. Nu är vi inne i december och bara 9 månader kvar till tävlingen. Ekologernas villkor är mycket hårda. Deras förslag till frizoner omfattad så stora områden att det nu handlade om planering av terränglöpning efter snitslad bana.

Det börjar lossna för tävlings-terrängen 1996

Vid sammanträde i jan har ekologerna börjat mjukna i sin attityd till arrangemanget. Efter flera timmars mangling godtas Görans framlagda förslag till bansträckningar. Med skärmarna på plats fotograferade ekologerna några av de kontrollpunkter som skulle besökas av flest löpare. Samma punkter fotograferades dagarna efter tävlingen. På dagen två år efter tävlingen tog Göran och jag ut en av ekologerna till de fotograferade kontrollerna. Det syntes inte ett spår till skada efter 2000 löpares passage.

Kommunen och andra ställer upp igen

Återigen ställde kommunen upp med personal, utrustning och dyra transporter, avverkning av sly m m. SRV sponsrade med hela avfallshanteringen, Vattenfall-Öst med dragningar och anslutningar av elkablar, elcentraler m m och Skanska med byggmaterial.

Efter alla incidenter blev det en fin tävling och alla i SSK och OK Södertörn som medverkat hade återigen visat klubbarnas skicklighet som arrangörer av stor tävlingar.

Skrivet av Erik Bjursäter och omarbetat av Nadja Dahlström.

En gammal Huddingebo

Torsdagen den 11 mars tog vi avsked av vår medlem Eric Westerberg i Huddinge kyrka. Han avled den 15 februari efter en tids sjukdom 83 år gammal. Eric var en trogen medlem som tillsammans med sina bröder verkade först i Huddinge Skidklubb för att senare arbeta vid vårt klubbtorp Charlottendal tillsammans med stugfogdarna, först Bengt Hagbo och senare vår nuvarande Ragnar Bergmark. Charlottendal som vi hyrt av Huddinge Kommun sedan slutet av 60-talet var Erics gamla barndomshem och där växte han upp tillsammans med sina tre bröder och två systrar. Familjen drev ett litet småjordbruk och tvättrörelse mellan åren 1920–41. Barnen gick i Balingsta nu nerlagda skola. Torpet var efter nedläggningen uthyrt av diverse scoutföreningar och familjen Westerberg tills vi kom in i bilden.

En fin medlem har lämnat oss.
Tack för god kamratskap Eric.

Sven

KROG- rännnet

1 februari

2004

Efter att ha deltagit i Krogrännnet för första gången förra året, tänkte jag att det kan bara inte bli värre i år. För då(2003) blåste det kuling, rakt i ansiktet under hela loppet, som sträcker sig över 30 km, inkl. tre landpassager mellan sjöarna.

Årets förberedelser inför loppet blev ganska små. De bestod i en friåkning på Ormlången under knappt 2 timmar och på hemvägen samma dag stannade jag till vid Trehörningen, mest av nyfikenhet, då jag hört av en kompis som bor intill sjön att någon privatperson hade plogat upp en liten slinga som var ganska bra. Det blev två testvarv.

De två påföljande helgerna var jag på plats kl. 9 ute på isen Getaren vid Lida där de hade plogat upp några olika långa banor. Det blev 2,5 mil vid båda tillfällena.

Ursprungligen var det tänkt att jag och en gammal kompis, Björne Lagerström, skulle köra loppet, men under de tre sista veckorna fick jag även Jonny Nilsson och Stefan Tiderman att tända på idén att delta i loppet.

Så var det då dax. Väckning 6.15, Björne

hämtade mig 7.30 och för att underlätta transport hem efter loppet så kom Jonny och Stefan i separat bil och hämtade upp oss i närheten av målet vid Stallmästargården där vi ställde den ena bilen.

Vi tog tåget, från Östra Station till Vallentuna där starten skulle gå från Kvarnbadet vid norra änden av Vallentunasjön.

Efter att vi hämtat våra nummerlappar och sportident pinne var det bara att ställa sig i kön till starten som skulle gå 9.30. I kön observerar vi ännu en SSK-medlem, nämligen Thomas Hugosson med familj. Rena KM i långfärdsskridsko (kanske något att införa).

Det är 0-gradigt, mulet och jag noterar en flagga som indikerar att vi kommer att få en lätt vind snett bakifrån(VNV). Betydligt

bättre vindförutsättningar än förra året m.a.o. Hur isen ser ut, vet vi ännu inte.

Då kön till starten ringlar sig lång kommer vi iväg först kl 10. Jag ber en mamma, som är ute på isen med sina barn för att se på spektaklet, att ta en bild på oss fyra. Där efter sticker Jonny & Stefan iväg, medan jag och Björne tar det lite lugnare.

Isen har någon cm stöp på ytan men annars ser det lovande ut. Första delmålet är energidepån vid Såstaholm på Vallen-tunasjöns södra del. Där tar jag lite varm choklad och en klementin - gott ! Nu vänder banan upp mot vinden för ett ögonblick och framför mig dyker en tjej då hon skär ner med skridskon i en isspricka, men hon vinkar ok. Vi kommer till första landpassagen 45 min efter start. Nu väntar 3 km till fots och det är bakhalt. Efter en stund kommer vi fram till en stor karta som visar loppets sträckning över sjöarna. Och på samma ställe vid ett uppställt regnskydd möter jag förmodligen morgondagens storsäljare, som för tillfället delar ut kokosbollar till de tävlande under en lång men felfri reklamsloggan för kokosbollsproducenten. Han kan inte varit mer än 10–12 år gammal. Jag drar på smilbanden när jag med ansiktet fullt av kokosboll halkar vidare förbi nästa SSK-koppling. Vi passerar förbi Björn Silwéns lada (hrm, jag borde kanske kalla det verkstad) innan vi så småningom kommer ner till Norrvikens norra ände.

Väl ute på isen funderar jag på om inte Norrviken har världens tätaste korvförsäljningsställen. Var 200 m står det någon och säljer korv och dricka.

Här är enda stället med kärn-is på hela banan och med en lätt medvind så hittar jag det där härliga gungandet från sida till sida ända ner till Norrvikens södra spets som vi når vid 12-tiden.

När jag tar av mig skridskorna hör jag en tjej bakom mig som fått problem med en bindning som lossnat. Jag gör förmodligen dagens goda gärning då jag erbjuder henne en fast nyckel med vilken hon fixar problemet.

Framför oss tornar sig en hög trappa som alla måste gå upp för för att ta sig till nästa energidepån som ligger vid Edsvikens norra spets, där det serveras varm saft och kanelbullar.

Väl ute på Edsviken, känner jag till en början igen isförhållandena från starten med lätt stöp, men det skulle bli värre.

Efter en stund ser jag en funktionär som står och vinkar som en semafor och försöker informera alla som passerar att det har kom-

Jonny Nilsson
Björne Lageström
Stefan Tidermann
Lars Bjursäter

mit upp lite vatten genom isen längre fram. Första stället var väldigt sörjigt och jag tänkte, det där var väl inget att vifta för. En stund senare förstod jag varför. Nu var det svart på isen längre fram och när vi väl var mitt uppe i det hela uppskattar jag vattendjupet till en knapp dm djupt, tillräckligt för att en vattenkaskad upp till knäna ska uppstå när man håller lite fart. Och snabbt därefter känner jag hur det iskalla vattnet sipprar ner i pjäxorna och strumporna blir snabbt dyngsura.

Till ljudet av klock-klang(klockan slår 13.00) från Ullriksdals slott glider jag in mot sista landpromenaden. Jag inväntar Björn som förmodligen tagit det lite försiktigare vid vattenpassagera.

Vi promenerar förbi värdshuset och vidare förbi några kolonilotter innan vi äntligen når vatten/is igen.

Väl ute på Brunnsviken en halvtimme senare går jag för fullt. Jag siktar Wennergrens center och rundar utanför Hagaparken innan jag ser upploppet mot målet vid Stallmästargården. Strax innan mål börjar jag fundera på, vilken ficka hade

jag lagt SI-pinnen i? Jag hittar den snabbt i första benfickan och stämplar samtidigt som jag hör speakern deklarerar att årets lopp har haft 2050 startande.

Flertalet har brutit vilket jag förmodar måste berott mer på vattensamlingarna än att loppet varit jobbigt.

Jag observerar Jonny & Stefan en bit bort som står och väntar medan jag vandrar mot den allmänna prisutdelningen. Alla som fullföljt loppet får en mugg med Krogrännet loggan på.

J & S har varit i mål en dryg halvtimme visar det sig. Det kanske är därför som jag känner mig oförskämt fräsch och när Björn kommer, börjar vi snabbt fundera på nästa års evenemang. Vi funderar på att köra Göta Kanal rännet!

Jag klämmer en medhavd banan och samlar ihop pinalerna, så vandrar vi till den strategiskt placerade bilen.

Väl hemma, blir det en kopp kaffe + resterna av matsäcken, sedan väntar en skön dusch och soffan med dagens DN för ett ögonblick, innan jag släpper efter för alla
Zzzzzzzz.....

Inomhus-OL 2004

Med ungdomar som aldrig tidigare tävlat i inomhus-OL ställde vi upp med tre lag. Alla var otroligt taggade och duktiga. Lagen var väldigt nära att ta sig till final.

av Kristin Morén

För två år sedan arrangerade SSKs ungdomar inomhus-OL. Då vann ett av våra ungdomslag. De hade hunnit vara med om tävlingen i några år och visste vad det handlade om. Förra året blev det ingen tävling. I och med det hade de med rutin från den här sortens tävlingar hunnit bli för gamla. Därför var det första gången för alla som ställde

upp i år. Några hade t o m bara hunnit vara med på nybörjarkursen i höstas och hoppade in med väldigt kort varsel. Det saknades nämligen flickor. Men oj vad alla var duktiga. Engagemanget var det inget fel på.

För två år sedan sa Marlene att hon alltid ville vara lagledare efter att ha haft hand om ett toppenlag. Och det var hon i år igen för

Jesper Andersson

Full fart direkt vid varje start. Här ser vi Anna Martin för SSK 2. I bakgrunden tittar Philip Retelius på.

ännu ett toppenlag. Ja, vi hade bara toppenlag. I SSK 1 var Stina Martin, Tiemo Schramm, Philip Retelius och Simon Fröjd med. I SSK 2 var Anna Martin, Jesper Andersson, Martin Nilsson och Emil Sandberg med och i SSK 3 Hannes Aspåker, Gustav Agestam och Jim Larsson. Där fick en dubblera i varje heat.

I år var det ungdomar från Rotebro som arrangerade tävlingen. Första heatet var lite nervöst. När alla hade sprungit banan blev

alla säkrare. Det gick bättre och bättre. Tyvärr blev det felstämplingar under något av heaten. Det SSK-lag som lyckades stämpla rätt under hela tävlingen slutade på en fjärde plats.

Tre lag gick vidare från varje kval, så det var väldigt nära att vi hade ett lag i final. Det ser mycket lovande ut för nästa år. Då har vi ett gäng "veteraner". Så vi får hoppas att någon arrangerar inomhusorientering även nästa år.

Gustav Agestam

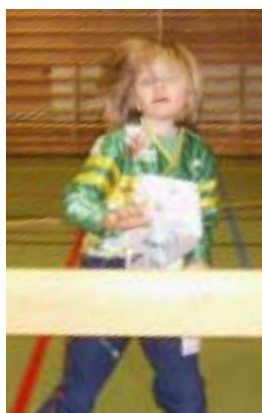
Martin Nilsson

Emil Sandberg

Start Stina Martin.

Hannes Aspåker

Jim Larsson

Simon Fröjd

Tiemo Schramm och Jesper Andersson

Emil Sandberg (ryggen) och Martin Nilsson

Hello! Where you from?

Hur det är att resa i Indien och Nepal.

Som ni kanske vet var jag i nästan en månad och reste med tåg och buss i Indien och Nepal. Här ska jag berätta lite om mina erfarenheter och upplevelser från resan.

Jag reste tillsammans med min bror Jonas och hans flickvän Julia. De reste ned två veckor före mig, dvs den 16 december 2003 för att beta av den västra sidan av Indien. Självt satte jag mig på flyget till Madras via Frankfurt am Main den 28/12.

Jonas och Julia mötte upp mig på flygplatsen i Madras mitt på natten indisk tid. Jag landade alltså strax efter midnatt. De hade stressat för att hinna skaffa ett hotellrum och hinna ut till flygplatsen innan jag kom. De anlände nämligen med tåg till staden samma kväll. De hade inte behövt stressa. Jag fick vänta i över en timme på mitt bagage. Indierna som reste med samma flyg som jag hade säkert två till tre stora kappsäckar var.

Det tog alltså tid innan vi somnade denna natt. Det gjorde ingenting tänkte vi, eftersom vi får sova hur länge vi vill nästa morgon. Tji fick vi. Strax efter klockan åtta på morgonen ringer någon på dörren. En man från receptionen står utanför och säger att vi måste byta rum, eftersom de ska laga rören i vårt rum. Det var alltså bara att yrvaket

packa ihop våra saker och traska iväg till ett nytt rum en våning upp. Detta kan man säga är Indien i ett nötskal.

Vi stannade en dag i Madras innan vi tog tåget vidare norrut. Att åka tåg i Indien är ett äventyr i sig. För att köpa biljetter måste man fylla i en lapp med tågnummer, destination, antal personer, namn på personerna, vilken klass man ska åka samt adress. Denna lapp får man från en lucka dit man måste köa. Lappen ska sedan lämnas in i en annan lucka för att kunna köpa våra biljetter. Det

Kanske säkrare än buss?

Nadjas bror Jonas med flickvännen Julia. Det fanns gott om vegetarisk mat.

är alltså ett evigt köande och dessutom gäller det att tränga sig så mycket som möjligt för att överhuvudtaget komma framåt i kön. Som tur var finns det alltid en speciell kö för handikappade, pensionärer och kvinnor. Där var det nästan aldrig någon kö och vi kunde även köpa Jonas biljett här. Bara det var Julia eller jag som köpte biljetten.

Vi fick också vänja oss vid att folk stirrade på oss vart vi än kom. Speciellt män glodde på Julia och mig. Det är väldigt eftertraktat med ljus hy i Indien, så vilken hårfärg man har spelar inte så stor roll. Det tog ett tag innan man vände sig. Dessutom kom det fram folk till oss överallt. Både män och kvinnor och fråga den ständiga frågan

– Where you from? Man svarade vänligt de första gångerna, men sen när vi fick samma fråga för hundrade gången den dagen var vi en aning irriterade.

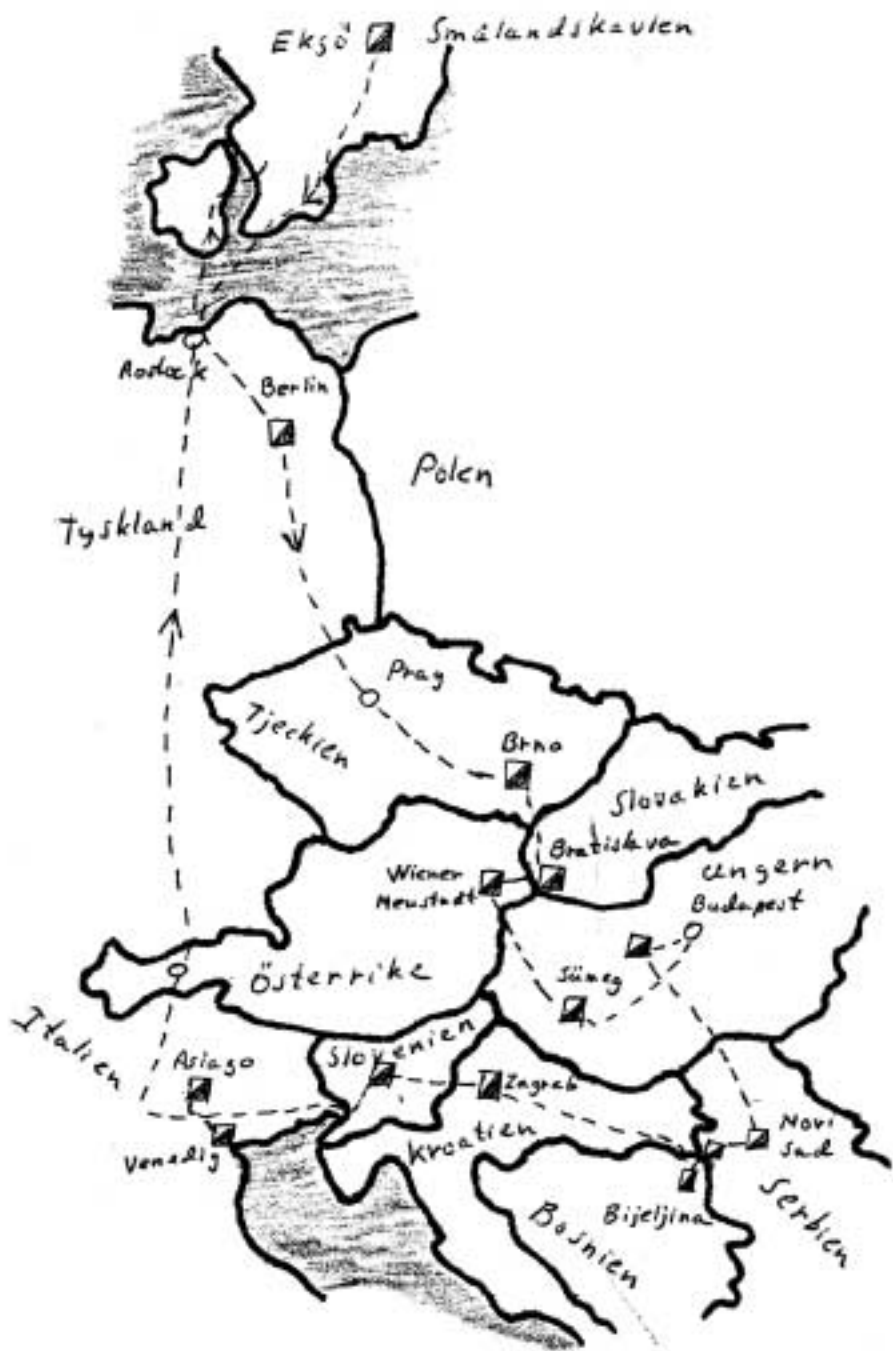
Något annat som vi fick vänja oss vid var alla hemlösa som låg och sov lite överallt. Vi höll på att kliva på dem flera gånger där de låg och sov mitt på trottoaren. Sedan var det alla kor som vandrade omkring hur som helst i städerna. Att köra bil i Indien är inte att tänka på för oss turister. Det var fullt med bilar, cyklisterna, autorickshaws (trehjuliga motorcyklar med tak som tog 2–3 passagerare), personer som sprang över gatan, kor

som vandrade och hundar som sprang. Dessutom finns det inga trafikregler som vi kunde lista ut. Bara tuta och köra, typ störst går först.

Nepal var ett lugnare land där folket var mera vant vid turister. Vi blev med andra ord inte utstirrade hela tiden. Här handlade vi en massa, eftersom det var så billigt för oss. Tyvärr hann vi inte med att vandra i bergen desto mer, varför jag kommer att åka tillbaka till Nepal för att göra just det.

Nepal hade i sin tur några andra områden som utmärkte sig. För det första var det nästan livsfarligt (det kändes i alla fall så) att åka buss i detta land. Bussarna var i eländigt skick, chaufförerna körde som dårar samt vägarna var smala och urusla. För det andra fanns det terrorister i landet som regeringen strider mot. Därför var det militärkoller längs med vägarna lite nu och då. Oss turister gjorde det inget emot, men det kändes ändå lite olustigt med alla dessa militärer som stod vid sina skyttevärn längs vägen och hade sin laddade k-pist på armen.

Det finns massor mer att skriva och berättat om från resan, men annat måste få plats i tidningen också. Vill ni läsa mera kan ni gå in på Jonas och Julias hemsida. Adressen är <http://jj.snurran.mine.nu> De reser nämligen jorden runt.

Höst-Öst 2003

– två veckor med buss i östra Europa

Fjölårets Höst-Öst resa var den 36 resan som OL missionären Peo Bengtsson arrangerade. Resorna startade redan 1960- talet och syftade till att sprida orienteringen i gamla östeuropa samt att ge yngre elitlöpare erfarenhet av kontinental orientering.

Konceptet gäller fortfarande, vid årets resa arrangerades t.ex. den första orienteringen i Bosnien. Det var hög klass på vissa av deltagarna bl.a. deltog stafettvärldsmästaren Emil Wingstedt, bröderna Mats och Jan Troeng och Emil Lauri. Åldersspannet bland de ca 100 deltagarna var för övrigt stort mellan 15-85 år.

18 tävlingar på två veckor

Som alltid när Peo arrangerar resor försöker han få med så många orienteringar som möjligt. Årets resa var inget undantag på 15 dagar lyckades han pressa in 18 orienteringar. I de flesta fall förekommer tre banor där ibland även lokala orienterare deltar. Ibland är det kortdistans eller park-OL. Några ”rik-tiga” tävlingar förekom också som Spartacus Cup i Ungern och Venedigorienteringen. Många gånger var det hög klass på arrangemangen så t.ex. användes sportident vid ett flertal tillfällen.

Orientering i tio länder

Man kunde åka en eller två veckor på årets resa. Vi var ca 40 st som startade från

Smålandskavlen. Resan gick sedan genom Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Österrike ned till Ungern. Under resans gång anslöt ytterligare deltagare, bl.a. ett tiotal tyskar. I Ungern mötte vi ytterligare en buss som hade åkt non stop från Sverige. Vi blev nu ett stort gäng ca 100 st. Bussarna följdes sedan åt under vecka två genom f.d. Jugoslavien eller Serbien-Montenegro som det numera heter, Bosnien, Kroatien, Slovenien och Italien. Efter Venedigorienteringen gick bussarna non stop raka vägen hem.

Seger på Smålandskavlen

Vi var sex SSKare som åkte ned till Smålandskavlen utanför Eksjö. I den yngre gubbklassen sprang Göran N, Olof, Göran J samt Gunnar Ehn från Tullinge som ersatte Lelle som insjuknat. Göran N inledde strålände med att vinna nattsträckan. I den äldsta klassen segrade Snättringe sedan Bertil och Lasse gett mig ett behagligt försprång. Tävlingen gick i ett strålände väder men det var bistert på morgonen ca 10 minusgrader.

SSKs segrande lag. Från vänster Lasse Cedérus, Bertil Gelius och Rune Rådeström.

OL i Ungern

Vi tillbringade två dagar i Sümeg i västra Ungern som var centralort för europamästerskapen 2002. På torsdagen stod tre tävlingar på programmet, rekord för Höst-Öst. Vi började på sprint- kartan från EM i en härligt lättlopt terräng där 2.5 km avverkades på 15 min.

Efter lunch blev det raka motsatsen. I tekniskt svår och kuperad terräng tog 2.5 km 35 min för mig och ändå var jag snabbast på banan.

Dagens sista orientering bestod av simnings- OL i ett bad med heta källor. Sju kontroller skulle tas i valfri ordning. Kartan (5x5 cm) tejpades fast på armen. Utan glasögon såg jag inte ett dugg och några kontroller hittade jag inte. Men det fanns dom som hittade alla kontrollerna.

Fredagen inleddes med orientering i samma kuperade område som gårdagens fast på en annan del av kartan. Förutom kuperingen så var det rätt mycket grönt så min km-tid, knappa 15 min/km utan missar, skvallrar om att det mest var gå orientering.

Spartacus Cup

Spartacus Cup är en årligt återkommande 2-dagarstävling ungefär lika stor som en normalstor tävling här hemma. Det är individuell start båda dagarna och man räknar ihop tiderna från bägge dagarna. Tävlingen gick i Vertesbergen ett extremt kuperat och säreget område. Jag har sprungit där två gånger tidigare på fina och vägvalsrika banor. Med bra banläggning kan man på vissa sträckor tvingas att springa dubbelt så långt som fågelvägen för att hålla höjden. Årets tävling blev tyvärr en besvikelse då man misslyckats med banorna (i alla fall i de äldre klasserna) som var alldeles för lätta.

Sightseeing

På Höst-Öst brukar det inte finnas så mycket tid över för kulturella aktiviteter. I Berlin stod en kort sightseeing på programmet. Efter en tävling utanför stan hade klockan dock hunnit bli 14 och det var 55 mil kvar till hotellet i Brno. Det var väl i och för trevligt att se en del kända platser men tillfället var väl inte det bästa med tanke på resan vi

hade framför oss. Nu fastnade vi naturligtvis i rusningstrafiken som gjorde att den ”korta” sightseeingen tog fyra extratimmar. Klockan 02.30 på natten checkade vi in på hotellet i Brno en inte alltför ovanlig tidpunkt på Höst-Öst.

En bättre planerad tur hade vi i Budapest. Efter Spartacus Cup gjorde vi en busstur i Budapest. Som guide hade vi Laszlo Desoe, en gammal ungersk landslagsorienterare som jag mött några gånger på 60-talet. Laszlo har varit ungersk ambassadör i Sverige och talar därför bra svenska. Bl. a. fick vi se huset där Raul Wallenberg bodde under andra världskriget.

Den första orienteringen i Bosnien

I en liten stad, Bijeljina, i Bosniens NÖ hörn hade man med jugoslavisk hjälp ritat en park- och stadskarta. Kartan var helt OK och banan ganska enkel ungefär som parkorienteringarna i Stockholm. Mest utslagsgivande var placeringen av en kontroll inne på en gård. Gården var omgärdad av hus och ett högt staket. Det fanns fyra sätt att ta kontrollen som alla tillämpades.

- Springa runt kvarteret och ta sig in bakvägen där det fanns en öppning.
- Ta sig genom ett hus in till gården. Det

fanns flera portar men bara en var olåst.

- Klättra över staketet med risk för att fastna på spetsarna. (Jag tillämpade detta sätt)
- Det mest kreativa sättet som några använde var att räcka in kontrollkortet genom staketet till några ungdomar som var kontrollvakter och få det stämplat.

Orientering i Venedig

Resans sista tävling var Venedigorienteringen. Tävlingen introducerades av Höst-Öst resenärer i början på 80-talet. Den har sedan vuxit till en riktig stortävling med flera tusen deltagare. Det är en speciell upplevelse att orientera här med myllret av kanaler och tränga gränder. Det gäller att vara helskäppt hela tiden och minsta misstag gör att det kan vara svårt att läsa in sig. Tidigt startnummer är en fördel innan det har blivit alltför tjockt med turister i gränderna. För även i november är det turistsäsong i Venedig. För min del var det fjärde gången jag sprang i Venedig och det är lika fascinerande varje gång.

Efter Venedig återstår bara den jobbiga bussresan hem. Non stop till färjan Rostock – Gedser och sedan vidare till Malmö och tåget hem. Men det var gott om plats på bussen då många tog flyget.

Venedig

Tjej- och damsatsning

Det bara blir fler och fler tjejer som tränar. Snart är vi fler än killarna!

Vi tänkte skriva lite om dam- och tjejsatsningen inom klubben, eftersom vi nu är två stycken nya i dam-UK. Vi kommer att berätta lite om oss själva, vad vi kräver av de som springer i ett damlag samt vad vi planerar göra under året och då främst under våren, eftersom det är närmast i tiden.

Vi som är dam-UK är Agneta Holgersson, som tar ut de äldre damerna, d v s D35 och uppåt samt Nadja Dahlström som då har hand om D21 och yngre.

Agneta började orientera 1976, gick då en nybörjarkurs hos Skogsloffarna. Gjorde ett uppehåll mellan 1977 och 1980, pga av en pojkvän som tyckte det var en urtrist sport. Tog sedan upp orienteringen på nytt och då i ny klubb, IFK Tumba, efter det blev det Komplex IF. Snättringe SK kom hon i kontakt med när sonen Fredrik började orientera 1994 och även pga att de bodde granne med Göran Nilsson. 1996 blev hon ungdomsledare och fortsatte med det i 8 år. Det dröjde dock några år innan även hon bytte klubb och började tävla i SSKs färger. Nu har hon alltså lämnat uppdraget som ungdomsledare och är numera elitansvarig samt en av dam-UK.

Nadja har orienterat sedan 1992. Hon började eftersom hennes lillebror Jonas Lindholm orienterade. Nadja följde med på några tävlingar, blev sedan själv sugen på att prova och fastnade för sporten. Inom

Snättringe SK har Nadja varit med i ungdomskommittén och numera är hon med i träningskommittén samt skubbarredaktionen, förutom dam-UK. De flesta känner kanske igen henne när ni ser hennes hund. En ganska stor, svart hund med stora öron, som ylar när hon inte får springa med på träningarna.

Det var nog om oss. Nu över till de krav vi ställer på kavelöparna.

Om det blir aktuellt med uttagning till de olika lagen kommer vi att titta på följande:

- * Tävlingsresultat under våren
- * Träningsaktivitet
- * Gamla meriter
- * Betalt medlemsavgiften

Inför våren och försommaren planerar vi att ha åtminstone 1 damlag med i följande kavlär.

- * Måsen 21/3. Nu har vi anmält 1 D120, 1 D17 och 1 öppen lag
- * Kolmården 4/4. Anmält 1 D120 och 2 D17 lag.
- * Luffarkavlen 11/4
- * Rånäskavlen 12/4

Några tjejer/damer från Måsen. Från vänster Nadja, Therese, Sofia och Sanna. Anna Movin i bakgrunden.

- * 10-mila repet 14/4
- * Stigtomtakavlen 16–17/4
- * 10-mila 24/4. Vi har redan anmält 3 damlag.
- * Venla kavlen. 2 damlag är anmälda, vilka är fulltaliga plus två reserver.

Inför hösten planerar vi för följande kavlar och andra aktiviteter. Om du vill springa, Kontakta oss snarast!

- * D43 kavlen 31/7, 5 str, minimiålder 35 år, medelålder minst 43 år
- * DM-kavlen 5/9
- * 25-manna 9 oktober
- * Halikko 15–17/10. En tävlingsresa till Finland
- * Gotlandsresan 23–24/10 Bara för tjejer och damer, D18 och uppåt. Resan kostar ca 1300 kr/person (bil-, båtresa, 2 nätter på hotell med frukost), till detta tillkommer sedan matkostnad. En väldigt trevlig resa med rolig orientering på en trevlig ö.

Under hösten brukar damerna också ha en egen "blotet" nämligen Skogsråfesten. Denna är vid Charlottental, och i år blir det den 11/9. Så alla tjejer och damer boka redan nu in denna lördag.

Vi har redan skickat ut en intresseanmälan för vårens kavlar. Tyvärr har inte så många svarat. En eloge till de som har svarat. Om ni vill springa kavlar så hör gärna av er till oss via mail eller telefon. Våra mailadresser och telefonnummer kommer nedan:

Nadja Tel 070-459 06 23 Mail: nadja_d@hotmail.com

Agneta Tel 779 81 39, 070-395 47 74 Mail: agneta.holgersonn@bredband.net

Damma nu av orienteringsskorna och kompassen och kom med på träningar och tävlingar i vår, det finns alltid någon träning eller bana som passar dig.

Vi ser fram mot att se alla tjejer och damer på vårens träningar och tävlingar!

Plötsligt var det dags igen, resan där Snättringe är Stockholms största klubb

– Halikko Viesti 2003

Tidigare på 5-dagars kom dåvarande ordförande och likväl min pappa Leffe på det underliga förslaget att Snättringe skulle hoppa över Halikko i år, en idé som snabbt fick massivt motstånd så i oktober var det till att packa väskan igen och med hjälp av kollektivtrafiken ta sig till Värtahamnen. Väl där träffade man en massa SSKare, inklusive Danne Rådeström (som sin vana troget poppar upp som gubben i lådan till Halikko).

Resan började likadant som tidigare år med en lugn båtresa, om än med en massa fniss, samt precis som förra året TC på motorvägen. Enda skillnaderna var att jag i år, precis som Martin Nilsson hade varit smart nog att ta en väska med hjul så att jag slapp bära min 1000-kilos packning och att

det varken regnade eller snöade. Snättringe hade som enda Stockholmslag tre fulla lag, dock tack vare vissa in hopp av påhejare. UK satsade på ett rent ungdomslag som första lag och de mer rutinerade fick förpassas ner till andralaget. Den yttersta eliten, däribland jag själv, sprang som tippat i tredjelaget. Vi fick EMIT-brickor och allmän info av de tre lagledardamerna Ann Mårts, Solan Letfors och Kerstin Movin. Tintin som insåg att det var min pappa Leffe som han skulle lämna Emit-brickan till utbrast bestört ”Ska du springa? Du som är så gammal!” Tävlingen drog igång och det blev en inbördes tävlan mellan vårt ungdomslag och andralag. Tredjelaget kämpade på. Jag stack tillsammans med Martin Nyberg och Kristin ut på fjärdesträckan. Martin och jag

Starten var på en ej öppnad motorväg, precis som förra året. Men i år slapp vi snö.

Jonas Nyman på väg mot växling.

Anna Tiderman

Johan Hasselmark

måste ha tagit helt olika vägval för honom såg jag inte till, men Kristin kom jag ikapp strax innan mål och jag hoppades på en rejäl spurtstrid men Kristin avböjde erbjudandet. Leffe blev det svarta färet med årets enda felstämpling, något som fick Tintin att återigen utbrista med ”Jag sa ju att du var för gammal!”

Hur det gick för första- och andralaget? Ungdomarna vann säkert och kom, om än knappt, bland de 100 bästa. Kvällen och natten fortsatte i sann Halikko-anda med buffé, fest och massa skoj. Vissa hade till och med så roligt att de glömde att gå av

båten och vaknade inte förrän städerskan kom in i deras hytt i Mariehamn. Dessa var mot alla odds inte Peter Granath, Danne, Frasse och Jonas Nyman som faktiskt klarade sig med nöd och näppe i sista sekunden utan Källe med barnen Tintin och Trine samt Johan Hasselmark. Vi andra, dock inte de yngre herrseniorerna, hade turen att få åka buss raka vägen hem till Huddinge från Värtahamnen, snabbt och skönt, även om jag inte är gjord för att vara uppe så tidigt på morgonen. Jag längtar till nästa år och räknar med att vi 2004 återigen ska vara Stockholms största klubb så; vi ses!

Hasse Letfors

Erik Paulsson

Sofia Persson

Måsenstafetten

Årets första budkavle

Nu har OL-säsongen satt igång igen. Äntligen!
Man har riktigt börjat längta efter tävlingarna.

av Nadja Dahlström

Söndagen den 21 mars var det dags för årets första budkavle, nämligen måsenstafetten. Tidigt på söndagsmorgonen bar det av mot Nävekvarn. I bilen fanns Nadja, Kristin, Sanna (sovande nästan hela dit- och hemresan) samt Marilla. Det regnade inte, men molnen hängde tunga på himlen. Vi kom ganska tidigt till tävlingen, vilket var tur ur parkerings synpunkt. De som kom lite senare fick närmare 2 km att gå från parkeringen till TC.

Framme vid TC var det dags att skriva och lämna in laguppställningarna samt hitta en någorlunda torr plats att placera rygg säcken på. Det var alltså ganska lerigt och blött på TC, som tur var, var det ännu en aning fruset i marken, varmed det inte blev

Martin Nilsson fick tre väskor i pris!

Göran Nilsson, Olof Persson och Björn Salomonsson.

allt för lerigt. I duschen var det tyvärr inte så. Man fick gå runt i lera upp till fotknö-larna. Inte så roligt kanske när man skulle byta om och försöka få kläderna att inte hamna i leran.

Snättringe ställde upp med några ungdomslag, damlag och gubblag. Tyvärr hade vi inget herr seniorlag.

Våra placeringar blev enligt följande:

H165 4/60

H130 2/28. SSK var knappt 30 sek efter segrande TSK.

H16 17/18

H14 17/22

D120 16/16

D17 48/60

D16 felstämplat

Öppen 25/27

Jag var sista att komma i mål av SSK och bland de sista på tävlingen. Skönt i duschen när man slapp köer m m. Sen bar det klaf-sande av iväg mot bilen. Det blev att byta skor, torka av hunden m m innan vi kunde

sätta oss i bilen för hemfärd. Vi hade alla lera långt upp över knäna.

Väl hemma var det bara att äta och sen vila. Att springa samt vara ute hela dagen tar på krafterna. Man har inga svårigheter att somna i alla fall.

Edvin Mellergård sprang H16.

10-milalägret

Fredagen den 26:e mars var det dags för årets 10-milaläger. Hela 18 stycken var anmälda, men tyvärr kom bara 12 stycken på grund av sjukdom osv. Vi hade dock en mycket trevlig och bra helg.

Lägerplatsen var Nyköpings OK:s klubbstuga i just Nyköping och när vi anlände dit på fredagskvällen hade det börja mörkna. Vi gjorde oss hemmastadda i stugan, för att sedan börja förbereda oss för det första träningspasset som skulle vara ett nattpass i området runt klubbstugan. Vid halvniotiden stod alla uppställda utanför stugan i den nollgradiga kylan, redo för att ge sig ut i den kolsvarta Nyköpingsnatten. Dock hade vi sällskap av bland annat Jupiter och månen

som lyste starkt på den stjärnklara himlen. Man hade två banor att välja mellan och alla utom två tog den längre sjukilometersbanan. Alla startade samtidigt och väl ute på banan märkte man att terrängen var lite småklurig på vissa ställen. Fredrik H och undertecknad höll sällskap runt två tredjedelar av banan för att sedan skiljas åt då först Fredrik och sedan undertecknad bommade. Dock var Fredrik någon eller några minuter före i mål. För resten av lägerdelta-

Frasse. Vem är bakom trädet?

Johan Hasselmark

Göran Nilsson

garna gick det överlag bra ute i skogen förutom för några enstaka som lade några minuter på vissa ställen.

På kvällen bjöds det på tortellini som Göran N (med medhjälpare?) hade lagat till. Göran var för övrigt lägrets ansvarige (Anders Bergmark var förkyld och kunde inte följa med, men hade fixat all mat till lägret). Efter tortellinin tittade vi på diverse konstiga humorserier på TV för att sedan gå och lägga oss.

Nästa dag åkte vi iväg till ett område mellan Kolmården och Nyköping där vi sprang i bitvis mycket fin terräng. Dock fick under-tecknad ont i halsen efter lägrets första pass och kunde inte vara med på fler träningspass, utan endast gå runt vissa delar av banan. Därför kan jag inte ge någon fartrapport från skogen utan endast diverse subjek-

tiva terrängskildringar. Det visade sig att en kontrollsiffra var fel i skogen och detta orsakade problem för bland annat Olof och Sofia.

Efter dusch, bastu, lunch och vila sprang

Björn, Byss och Göran

Sofia Persson

vi ett kortare pass i sprint/kortdistansanda i ett fint skogsparti bredvid Nyköpingsån. Terrängen var ganska flack förutom ner mot själva ån och skogen i partiet var storvuxen med mestadels tallskog. Det gällde att vara snabb med kompass och karta eftersom terrängen tvingade fram ett snabbare tempo. Det verkade i alla fall så eftersom under-tecknad inte sprang själv, utan endast promenerade runt en del av banan.

På kvällen var det meningen att vi skulle gå ut och äta – och det gjorde vi också. En NOK-medlem hade rekommenderat en restaurang nere i centrum men den var tyvärr fullsatt, så vi gick vidare och letade efter en annan. Till slut hittade vi en trevlig kinesisk restaurang och satte oss till bords. Restauranginnehavarna var inte särskilt pratsamma av sig, men det var rätt god mat och trevlig stämning bland lägerdeltagarna.

Under söndagen sprang vi bara ett träningspass och det var på kartan Rasbodammen vid Nävevarn. Fredrik gick denna dag med mig runt i skogen eftersom en sena i hans fot inte fungerade riktigt som den skulle och han kunde därför inte

springa något vidare bra. Den här dagen hade det bästa vädret av de tre med klarblå himmel och vårvärme i luften. Fredrik och under-tecknad gick runt och fotade lägerdeltagare och vackra skogsmiljöer, i strålände solsken.

När vi var hemma, efter en snabb dusch, var det dags för att städa och plocka ihop sina saker för att sedan åka hem. Tack Göran N, Johan, Peter, Frasse, Fredrik H, William, Björn Sal., Lelle, Sofia, Anna T, Olof och mig själv för ett trevligt läger!

Erik Paulsson

Har ni hört....

...att när Fredrik skulle på 10-milaläger glömde han sin handduk.

...att alla fick vänta medan Agneta åkte för att hämta Fredriks handduk.

...att när Fredrik kom fram till lägret hade han glömt sina skor också.

...att Agneta hade världens sjå med att få tag på någon att skicka Fredriks skor med.

...att bilden ovan är Fredriks räddning första kvällen.

...att man slapp vegetarisk pytt på lägret.

...att när Kärran skulle vara uppföljare till Martin Nilsson sa han –Då får du allt röra på benen.

... vart seniorherrarna tagit vägen?

Damerna saknar er!

...att en Granathare är på G? Tillökning i klubben hoppas vi på!

...att skenet kan bedra?

...att Peter bjöd upp en vacker dam till dans, men damen visade sig vara en man.

Snättringe SK

Funktionärer och kommittéer

Huvudstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32

Orienteringsstyrelse

Ordförande: Göran Nilsson	779 86 47
Vice ordf.: Björn Silwén	711 49 70
Sekreterare: Stefan Granath	568 706 13
Kassör: Anita Persson	746 69 32
Ledamot: Gösta Guteland	746 76 70
Ledamot: Tomas Movin	689 88 23
Ledamot: Kristin Morén	449 33 44

Revisorer

Ordinarie: Bengt Bivrin	
Ordinarie: Claes Andersson	774 14 55
Suppleant: Sture Lantz	774 64 67

Tävlingskommittén

Per Holgersson	779 81 39
Lars Cedéus (kartor)	711 50 44
Göran Johansson	774 29 28
Elin Svensson	711 42 90
Gösta Guteland	746 76 70

Ungdomskommittén

Leif Andersson	774 86 81
Lars Bjursäter	711 11 40
Carl Agestam	711 34 83
Jonny Nilsson	711 05 61
Marlene Blomqvist	774 86 81
Kerstin Movin	689 88 23
Anders Mellergård	689 77 86
Kerstin Eriksson	774 12 64
Stefan Tiderman	774 30 56
Monica Fröjd	711 51 12

Webbgruppen

Webmaster: Leif Andersson	774 86 81
William Blomqvist	774 86 81
Fredrik Holgersson	779 81 39

Träningskommittén

Rune Rådeström	771 75 95
Göran Nilsson	779 86 47
Stefan Granath	568 706 13
Nadja Dahlström	070-459 06 23
Anders Bergmark	774 97 22
Karin Helander	612 99 84
Jonas Nyman	749 13 48

Uttagningskommittén

Herrseniorer: Björn Silwén	711 49 70
Gubbar: Olof Persson	746 69 32
Damer: Nadja Dahlström	070-459 06 23
Damer +35: Agneta Holgersson	779 81 39
Ungdomar: Jonny Nilsson	711 05 61

Julgranskommittén

Lennart Bjursäter	39 61 36
Anders Bergmark	774 47 22
Jan Sjöström	530 337 42
Thomas Olofsson	711 61 47

Stugkommittén

Källbrink: Allan Nyberg	774 60 48
Material: Göran Johansson	774 29 28
Charlottendal: Ragnar Bergmark	774 55 94
Anders Bergmark	774 47 22
Klubbvärdar: Inga-Britt Fredriksson	689 72 02
Gösta Eriksson	711 46 26
Uthyrning: Roland Nyman	774 83 30
Klubbshop: Ann Mårts	774 76 51
Marcel Triplet	641 92 13

Skid-OL

Anders Bergmark	774 55 94
-----------------	-----------

Tävlingsanmälare

Leif Hermundstad	570 248 90
------------------	------------

Övrigt

Resultatkort: Ingemar Lindqvist	646 47 17
Pressvärd: Svenåke Svensson	711 42 90
Elitkontakt: Agneta Holgersson	779 81 39

Telefonsvare: 774 75 53

(Information om träning, samling m m)

Telefon & fax, klubblokalen: 711 78 47

(Även möjlighet att lämna meddelanden till förenings-assistent.)